

[Høje.]

uklart, hvad der egentlig menes med håndhæves. Jeg må straks tilføje, at monopoltilsynets praksis, hvorefter man opfatter udtrykket som et almindeligt forbud mod bindende bruttopriser, forekommer mig rigtigt. Men lovens tekst burde sige, at det er forbudt at fastsætte sådanne bruttopriser; så vil spørgsmålet heller ikke senere kunne underkastes nogen tvivl. Vigtigere er det imidlertid, at der, når vægtige grunde gives derfor, kan gives godkendelse fra monopoltilsynet af sådanne aftaler m. v. Disse „vægtige grunde“ er nærmere omtalt med eksempler i bemærkningerne i folketingsudvalgets betænkning, og i monopoltilsynets praksis har man da også anvendt nogle af dem; men desuden har man anvendt andre grunde, som man har fundet „vægtige“, uanset at det ikke foreligger helt oplyst, hvilken vægt og hvilke lodder man har anvendt ved denne afvejning.

Der er i praksis tilladt undtagelser bl. a. af skattetekniske, opkrævningsmæssige og eksportmæssige grunde og ud fra såkaldte kulturelle synspunkter, det sidste med hensyn til bøger, blade, noder o. lign. De fleste af disse undtagelser, for ikke at sige dem alle, forekommer mig i virkeligheden at være overflødige. Hvis vi skal fremme en mere effektiv konkurrence i detailhandelen, særlig sådan som den folder sig ud i kampen mellem de nye og de traditionelle butikstyper og forretningsorganisationer, er det vigtigt, at det principielt slås fast, at det er detailhandleren alene, der har ansvaret for sin prisfastsættelse.

De andre hensyn, der er nævnt, må i denne henseende stilles i anden række, idet de kan være forbrugerne ganske lige-gyldige. Den eneste reelle undtagelse, der måske kan anerkendes, er tilfælde, hvor der til varen er knyttet en særlig service, som måske er forsvundet med den lavere pris. Men det må dog være muligt på anden måde at sikre, at forbrugeren faktisk får den service, han har krav på og kan forvente, f. eks. derved at leverandøren ved aftale sikrer sig, at den nødvendige service udøves af detailhandleren, uanset hvilken pris denne finder for godt at fastsætte.

Når jeg ydermere i mit spørgsmål også nævner de vejledende bruttopriser, er det, fordi jeg har fået den opfattelse, at der

stadig findes betydelige områder, hvor vejledende priser i praksis opfattes som bindende.

Jeg har her et aftryk af en artikel i legetøjsbranchens tidsskrift, *Legetøjs-Tidenden*. Bladet nævner forskellige eksempler på, at brugsforeningen HB i sit nye supermarked i Frederikssund sælger legetøj, f.eks. børnespil, 20-30 pct. billigere end det, legetøjsbranchen har ment er rimeligt efter sine vejledende bruttopriser. Jeg beder om tilladelse til et kort citat; man siger nemlig videre i denne artikel:

„Hvad det første eksempel angår, har legetøjshandlernes bestyrelse allerede gjort forestillinger over for C. Drechsler, som har givet tilsagn om at fremkomme med en redegørelse. Det samme er tilfældet med grossistforeningen, hvis medlemmer selvsagt også er opmærksomme på den opståede situation, og over for hvem Drechsler ligeledes har stillet en udtalelse i udsigt.“

Man nævner, at man også vil gøre disse forestillinger over for andre grossister og leverandører.

I tidsskriftet *Kooperationen*, det netop udkomne nummer, findes en udmærket artikel af advokat Arne Jørgensen om bruttoprissystemet. Jeg kan helt tilslutte mig den opfattelse, han deri giver udtryk for, at detailhandlerens prisfastsættelse principielt bør være hans egen sag, og at såvel vejledende som bindende bruttopriser bør forbydes, fordi de kun medvirker til en pristivhed, der hæmmer konkurrencen i urimelig grad og derved også sinker udviklingen henimod mere effektive detailhandelsformer.

Handelsministeren (Baunsgaard): Bestemmelserne om bruttopriser i monopolloven har jo tidligere givet anledning til et spørgsmål her i tinget. Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen gjorde i sidste samling opmærksom på, at der hos det forbrugende publikum herskede en udbredt opfattelse af, at vejledende bruttopriser skal forstås som faste priser, og at det kun er nogle ganske få blandt forbrugerne, der forstår, at der er mulighed for opnåelse af rabat. Det ærede medlem mente, at der burde gøres noget for at udrydde denne misforståelse.

På mine vegne svarede den højtærede